

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: 29. august 1943

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1958]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

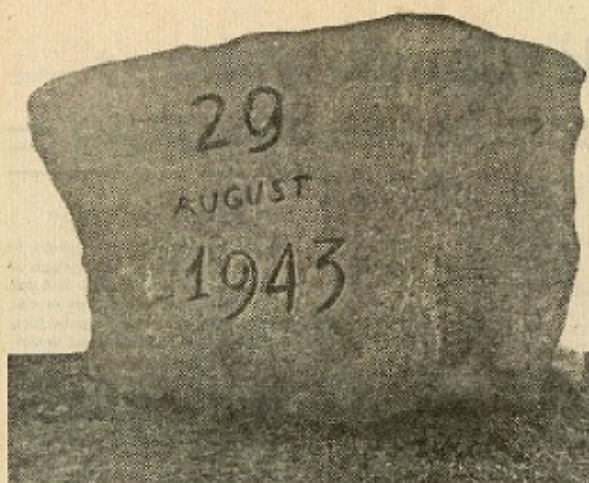
Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

dkp1959 (19582)

Skal vi kun minde de faldne — eller lære af, hvad de faldt for?

Hvorfor gør det officielle Danmark mindre og mindre ud af at minde den stolteste dag i det danske folkes frihedskamp mod den tyske besættelse? Hvorfor må det danske folk ikke erindre, hvad det var, der skete den 29. august — med folkestrejkerne, flådens senkning og brudet med samarbejdspolitikken over for den tyske besættelsesmagt?

Fordi den 29. august var folkets dag — hvor strålende bevægelser i folket selv satte punktum for en politik, som hele det officielle Danmark havde medansvar for, og som gradvis var ved at udlevere den danske

nation til at dele skæbne med det Tyskland, som var i nazisters og krigsgale militaristers vold.

Fordi den 29. august var det åbne brud med den tyske »beskyttelse« af Danmark. Flåden sænkede sine skibe i protest, og de officerer, som ikke ville følge ordren dertil, blev siden dømt for unational optræden.

Fordi den 29. august var selvstændighedsviljens sejr. Bagefter var alle rede til at hylde modstandsbevægelsens indsats, men i de rørende taler søgte man som oftest at drage glemselens slør over det afgørende: at Danmarks fremtid kun blev sikret, fordi folket sagde nej til de po-

Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti

litikere, som ville tilpasse sig den fremmede besættelse og den tyske militarisme.

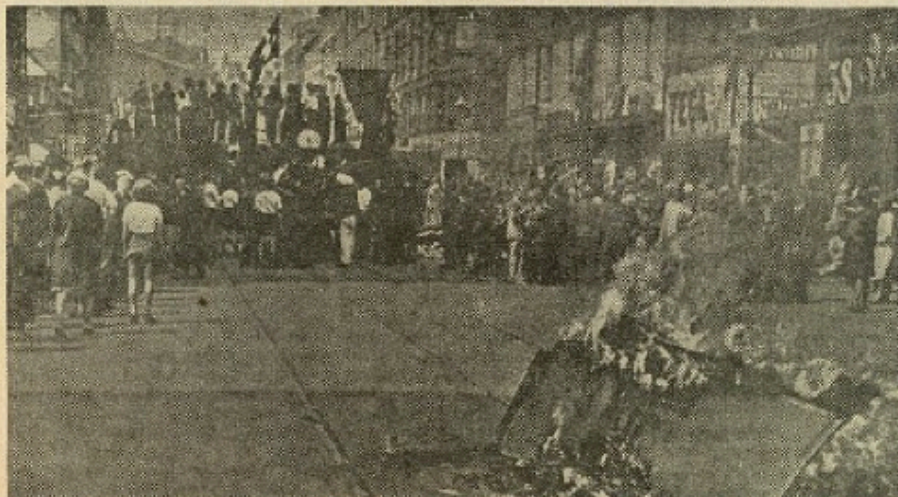
Men alt dette har meget at sige os den dag i dag.

På ny er det officielle Danmark ved at lægge landet ind under tysk militær »beskyttelse«. De hemmelige dansk-tyske flådeforhandlinger er ved at blive afsluttet. Den flåde, som i sin tid sænkede sig i protest mod det tyske overherredømme, skal nu indordnes under den vesttyske »krigsmarine«s angrebsplaner i Østersøen. Frederikshavn, Korsør og måske andre havne skal gøres til baser for de fremmede. Længere og længere kan vi drages ind i et spil, hvor de stærkere bestemmer om vort land, som de betegner som »den strategiske stilling nr. 1 i Europa«, skal blive udgangspunkt for krigshandlinger.

Men derfor er det også på ny selvstændighedsviljen, der kaldes på for at forhindre, at vort land igen drages ud i »skæbnefællesskab« med den tyske militarisme. Og den vilje kan kun føres frem af folket selv — i protest mod de politikere, som i al hemmelighed er ved at komme overens med de tyske militarister.

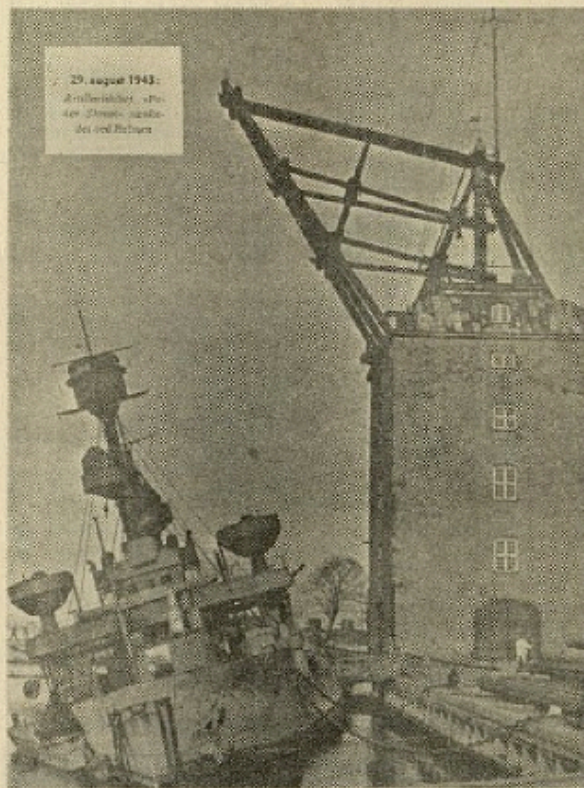
Befolkningen må gøre sig klart, hvad der er på færde. Se derfor disse billeder igennem og vær med til at forhindre, at fortidens bitre lære for det danske folk går i glemmebogen.

Det danske folk i enig kamp mod »beskytterne«

Fra folkestrejken i København 1944. Det var dengang den tyske »rigsbefuldmagttigede«, dr. Best, sagde: »Det københavnske pak skal smage piskens«.

Sådan var det dansk-tyske flåde-samarbejde dengang —

29. august 1943.
Amalienborg. »Beskyttelse«
af den danske flåde.
Det ved Borchsenius.

»Beskyttelse«

I det berygtede tyske »Oprejs til det danske folk ved besættelsen af Danmark den 9. april 1940 hed det, at England havde forberedt et slag mod Danmark, og »oprejs« fortsatte: »Derfor har Tyskland besluttet at foregribe det engelske Angreb og med sine Magtmidler selv at overta Beskyttelsen af Danmarks og Norges Kongeriges Neutralitet og værne den saalænge Krigen varer«.

De danske samarbejdspolitikere underkastede sig denne »beskyttelse«, mens det danske folk tog kampen op imod den. Men nu — den 29. marts 1958 — kunne i middagsbladet B. T. læses:

»Ikke blot Danmarks, men også Norges forsvar afgøres i Tyskland, hvis en ny krig skulle bryde ud. Denne påstand har man hørt fremsat ikke alene i danske stabe, men også i NATOs forskellige hovedkvarterer ... Disse vesttyske styrker kan meget vel, hvis det ulykkelige skulle ske, at en krig brød ud, komme til at tage det første store stød og indirekte komme til at forsvare den jyske halvø. Dette er forlængst blevet anerkendt af de danske politikere og militære ved udarbejdelsen af den nye forsvarsordning.«

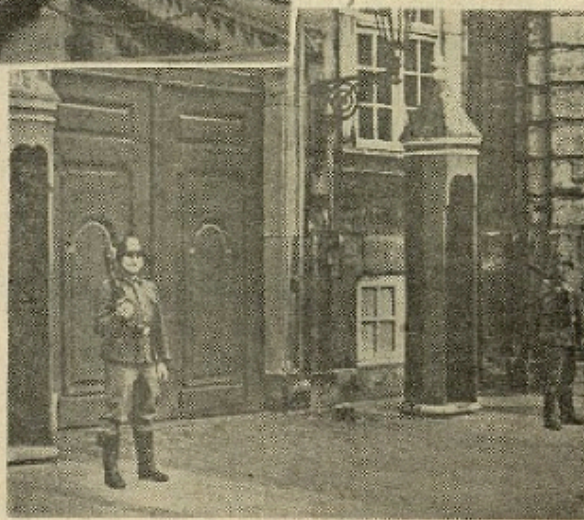
Ansvaret for 29. august

Aising Andersen skrev i sit berygtede cirkulære 2. september 1943:

»Christmas Møllers agitation i radioen i forbindelse med en koalition af chauvinister og kommunister har ansvarst og skjult søgt at mistænkeliggøre samarbejdet (med tyskerne) ... Derfor er ansvaret deres for den situation, som nu er opstået.«

I 1945 hyltede man »de tapre helte af 29. august«.

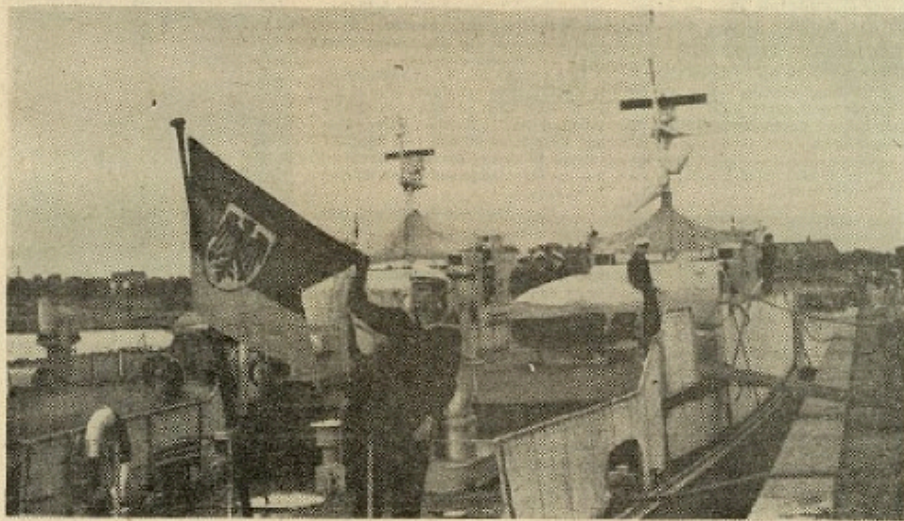
Nu raser man på ny over dem, som vil »mistankeiggøre samarbejdet«.

29. august 1943: Den tyske værnemagts vagtposter overtager også »beskyttelsen« af Amalienborg.

DET KÖL BILDER
-7-1-1959
BILTRYK

— og nu er de her igen!

I september 1947 tvædede man for første gang at lade vesttyske marineenheder deltage i krigsmønstre i Danmark. Pralende viser de på ny den tyske ørn for »ledtømme Dönens i Rødby havn. Danske patrioter mødte dem med løbesedler, der opfordrede dem til at blive hos sig selv.

I maj 1958 udbredte den vesttyske krigsmarine også sine mønstre til København — og indtog de velkendte stællinger i Tivoli, som jo til all' held er blevet genopbygget, siden tyskernes håndlangere sidst ødelagde det.

Sig nej til ny tysk »beskyttelse«!

»Østersøen fører længere ind i en mulig modstanders rum og udgør for ham en åben flanke, som for ham er sårbar. Det kan blive afgørende vigtigt at blive aktiv mod den åbne flanke for at holde tilgangen til dette område åben for de allerede sømagter, således at de kan bringe deres kampmidler til indsats her«.

(Den vesttyske krigsmarines chef, Regierungs Bulletin, Bonn, 11. november 1954).

»Alle vesteuropæiske staters hidtidige angreb på Rusland har haft frontal karakter og har i regionen været begrænset til fastlandet. Alle sammen er de mislykkedes. Hvis den angribende part har overvægt til søs, så kan luftvåbnet og flåden under betingelse af, at de samvirker med en tilstrækkelig mængde landtropper, og at disse aktioner ikke har karakter af et frontalangreb, men af et omfatningsangreb mod hovedmålet, skabe forudsætningerne for en vellykket invasion i Rusland«.

(Hitlers general Guderian i »Die Ergebnisse des Zweiten Weltkrieges«).

Den vesttyske nazi- og NATO-admiral Ruge har ved flere lejligheder udtalt sig om, hvorledes danske farvande og Østersøen skal bruges i en angrebskrig:

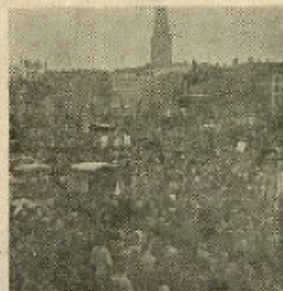
Den danske stilling »ved Østersøindsejlingerne må dækkes med alle midler. Den er den strategiske position nr. 1 i Europa. Bliver den hos Vesten, så vil den i en konflikt kunne udnyttes som en havarm, der rækker langt ind i den østlige landmasse«.

(Det Frontsoldat erskilt, juni 1954).

Ruge har betegnet de »danske bæltter som hørende til forbundsmari-nens opgaver, idet den ved siden af sikringen af tilførslerne ad søvejen må foretage sikringen af de danske øer og gennemsejlinger«.

(Wehrkunde, Die Bundesmarine, nr. 1, 1957).

Ruge siger klart, hvad hensigten er: »Først når det er sikret, at Østersøen til enhver tid er tilgængelig for flåder, der kommer udefra, virker de store sømagters tryk ind i Østersøen, på de næsten 1000

Protest mod Vesttysklands genoprustning 1952

km sovjetisk-besatte kyster, der i næsten hele deres længde er velegnet til landgang. Dette tryk udøver de store sømagter allerede i fredstid, og en tysk marine er derfor på en vis måde deres forlængede arm og en væsentlig forudsætning for samarbejdet med dem«.

(Köhlers Flottenkalender, 1957).

Som de tænker sig det —

Der har vi den igen, den gamle vagiparade.

LAND OG FOLKS TRYK

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk